

Hälsningar till er alla:

År 2003 uteslöts jag ur en hemlig islamistisk organisation i Saudiarabien. Jag reste till Jordanien, grannland till Saudiarabien, för att ta min Mastersexamen. Det var svårt för mig att vara borta från mitt land. Men svårare ändå var skiftet från den värld av radikala åsikter jag levt i, till en human värld som tror på goda värden så som rättvisa, jämlikhet och förlåtelse.

Under den här tiden hörde jag för första gången talas om en saudisk människorättsaktivist som heter Dr. Abdullah Al Hamid. Han stod åtalad på grund av sina krav på konstitutionell monarki och grundläggande mänskliga rättigheter. Denne man hade undvikit fängelse många gånger. Ryktet om honom började spridas och han fick särskilt stort inflytande bland radikala ungdomar. Jag besökte hans rättegång och fann en utmattad femtioåring som knuffades in i rättsalen av en polis. Han vägrade att lyda tills han föll ner på knä. Han sa att rättegången måste hållas i en öppen domstol så att alla kunde bevittna den.

Det var det ögonblicket som förändrade mitt liv. Det var då jag lämnade livet i mörker för livet i ljuset. Sedan dess har jag övergivit det jag trodde på under livet i mörkret för tron på mänskliga rättigheter, något som jag med stolthet kan berätta om för alla. Och jag är inte ensam om det. En hel generation unga människor tror på de universella principerna om mänskliga rättigheter. Men om de skulle börja driva dessa principer, skulle de utsättas för stort lidande från en politisk makt som inför omvärlden hävdar sin avsikt att genomföra reformer, men påstår sig hindras av att samhället vägrar och

förkastar dessa reformer. Samtidigt som de arresterar varje försvarare av mänskliga rättigheter som försöker hjälpa dem att genomföra reformerna.

Det är naturligtvis ingen enkel väg. Saudiarabien är för omvärlden endast känt för sin olja och för orättvisan mot kvinnor. Folk skulle bli förvånade om de visste att över tre miljoner saudier lever under fattigdomsgränsen, och att det finns två miljoner arbetslösa, trots att intäkterna från oljan ökar kraftigt. Det är ingen hemlighet att de ekonomiska och politiska intressen som mitt land delar med många mäktiga länder, har varit, och fortfarande är, den främsta orsaken till att det internationella samfundet inte uppmärksammat eller ingripit mer än i ett fåtal fall då människorättsaktivister fått lida, bara för att de stått upp för mänskliga rättigheter. En del (och jag är en av dem) är nu åtalade för att sprida politiskt falska anklagelser som förstör landets image, samt för kontakter med internationella människorättsorganisationer.

Trots allt detta, drevs vi av den kraft som kommer från förtryckets hjärta till att göra saker som vi är stolta över, och vi bidrog till att sprida en kultur av rättigheter. En sådan sak var ett fall som jag vann. En domare som höll en oskyldig kvinna fängslad i sju månader bara för att hon bestämt sig för att leva ett självständigt liv och för att hon krävde att kvinnor skulle ha rätt köra bil. Denna kvinna blev sen min fru, och det är hon som nu står framför er som läser mitt tal. Det är hon som får bära osäkerheten, det instabila sinnestillståndet på grund av en oviss framtid, och den fattigdom som väntar mig eftersom de tagit ifrån mig möjligheten att försörja mig. Tillsammans med henne har jag delat upplevelsen av hur många av de mänskliga rättigheter vi tillsammans kämpat för har fått effekt i Saudiarabien.

Så låt mig nu viska dessa ord till min fru: Jag önskar att du hade fått höra mig säga dessa ord, medan jag stolt står framför publiken för att ta emot denna stora utmärkelse. Men du vet mina kära, att det här priset kommer att vara som mest värdefullt när du har kommit hem välbehållen och överräcker det till mig.

Så till dess vill jag att du min käraste ska säga till publiken att det inte är till din man som denna utmärkelse getts, utan snarare till möjligheten att Saudiarabien ska återfå hoppet. Det är till försvararna av de mänskliga rättigheterna och deras angelägna krav. Det är till framtiden för nästa generation, och till vår son som du bär inom dig just nu. Kanske han en dag får njuta frukterna av vår kamp och glädja sig åt att leva i en civil stat grundad på en konstitution med myndigheter som ser till att stoppa korrruptionen och med en civil institution som ökar allmänhetens medvetenhet om deras rättigheter.

Och glöm inte min kära, att säga till Olof Palmes hustru och hans söner att vi är stolta över honom och stolta över dem. Vi är stolta över att vinna en utmärkelse som bär hans namn. Säga till dem det du sa till mig innan du reste: "det måste vara en stor familj som firar minnet av en stor man".

Säg till publiken, och särskilt till arrangörerna, att din man kanske förbjuds att resa, men på grund av att ni visat hur högt ni uppskattar honom, känner han sig delaktig i den globala mänsklighetens krav ... kravet på frihet, rättvisa, värdighet och förlåtelse.

Säg tack, tack, tack ...

Vi är er tacksamma

Waleed Sami Abu Alkhair